

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

I Tiedonantoja

Tuomioistuin

TUOMIOISTUIN

2003/C 226/01	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 24 päivänä heinäkuuta 2003 asiassa C-280/00 (Bundesverwaltungsgerichtin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Altmark Trans GmbH ja Regierungspräsidium Magdeburg vastaan Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH (Asetus N:o 1191/69 – Kaupunki- tai esikaupunkiliikenteen taikka alueellisen liikenteen linjaliikennepalvelujen tuottaminen – Julkiset tuet – Valtiontuen käsite – Korvaus, joka on vastiketta julkisen palvelun velvoitteista)	1
2003/C 226/02	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 24 päivänä heinäkuuta 2003 asiassa C-39/03 P, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Artegodan GmbH ym (Muutoksenhaku – Direktiivit 65/65/ETY ja 75/319/ETY – Ihmisille tarkoitetut lääkkeet – Ruokahalua hillitsevät lääkkeet: amfepramoni, klobentsoreksi, fenproporeksi, norpseudoefedriini, fentermiini – Markkinoille saattamista koskevan luvan peruuttaminen – Komission toimivalta – Peruuttamisedellytykset)	2
2003/C 226/03	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (ensimmäinen jaosto) 24 päivänä heinäkuuta 2003 asiassa C-166/02 (Tribunal Judicial da Comarca de Alcácer do Salin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Daniel Fernando Messejana Viegas vastaan Companhia de Seguros Zurich SA, Mitsubishi Motors de Portugal SA (Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohta – Selvästi oikeuskäytännöstä johdettavissa oleva vastaus – Toinen direktiivi 84/5/ETY – Pakollinen liikennevakuutus – Vastuujärjestelmät – Vastuun vähimmäismäärät)	2

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2003/C 226/04	Asia C-204/03: Euroopan yhteisöjen komission 14.5.2003 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	3
2003/C 226/05	Asia C-231/03: Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Sezione staccata di Brescia 8.10.2002, 17.12.2002 ja 14.2.2003 tekemillään päätöksillä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Consorzio Aziende Metano – CO. NA. ME. vastaan Comune di Cingia de Botti ja Padania Acque SpA	4
2003/C 226/06	Asia C-257/03: Euroopan yhteisöjen komission 16.6.2003 Irlantia vastaan nostama kanne	5
2003/C 226/07	Asia C-286/03: Oberster Gerihtshofin 27.5.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Silvia Hosse vastaan Land Salzburg	5
2003/C 226/08	Asia C-297/03: Oberster Gerichtshofin 4.6.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Sozialhilfeverband Rohrbach vastaan Arbeiterkammer Oberösterreich ja Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft öffentlicher Dienst	6
2003/C 226/09	Asia C-300/03: Hessisches Finanzgerichtin 25.4.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Honeywell Aerospace GmbH vastaan Hauptzollamt Gießen, Dienstort Fulda	6
2003/C 226/10	Asia C-301/03: Italian tasavallan 2.7.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	7
2003/C 226/11	Asia C-305/03: Euroopan yhteisöjen komission 16.7.2003 Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	7
2003/C 226/12	Asia C-306/03: Juzgado de lo Social nro 3 de Orense 24.6.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Cristalina Salgado Alonso vastaan Instituto Nacional de la Seguridad Social ja Tesorería General de la Seguridad Social .	8
2003/C 226/13	Asia C-307/03: Italian tasavallan 18.7.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	9
2003/C 226/14	Asia C-309/03: Juzgado de lo Social nº 33 de Madrid 8.7.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa A.I. López Gil vastaan Instituto Nacional de Empleo (INEM)	9
2003/C 226/15	Asia C-313/03: Italian tasavallan 23.7.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	9
2003/C 226/16	Asia C-319/03: Tribunal administratif de Parisin 3.7.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa S. Briheche vastaan Ministère de l'intérieur ..	10
2003/C 226/17	Asia C-320/03: Euroopan yhteisöjen komission 24.7.2003 Itävallan tasavaltaa vastaan nostama kanne	10

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2003/C 226/18	Asia C-324/03: Italian tasavallan 24.7.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	11
2003/C 226/19	Asia C-326/03: Euroopan yhteisöjen komission 25.7.2003 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne	11
2003/C 226/20	Asia C-330/03: Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, sección tercera 21.7.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales ja Puertos ja la Administración del Estado vastaan Sr. G.M. Imo	11
2003/C 226/21	Asia C-336/03: High Court of Justice, Chancery Division 21.7.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa easyCar Ltd vastaan Office of Fair Trading	12
2003/C 226/22	Asia C-339/03: Euroopan yhteisöjen komission 1.8.2003 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne	12
2003/C 226/23	Asia C-340/03: Euroopan yhteisöjen komission 1.8.2003 Itävallan tasavaltaa vastaan nostama kanne	13
2003/C 226/24	Asia C-341/03: Euroopan yhteisöjen komission 1.8.2003 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne	13
2003/C 226/25	Asia C-342/03: Espanjan kuningaskunnan 4.8.2003 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	13
2003/C 226/26	Asia C-344/03: Euroopan yhteisöjen komission 4.8.2003 Suomen tasavaltaa vastaan nostama kanne	14
2003/C 226/27	Asia C-345/03: Euroopan yhteisöjen komission 5.8.2003 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	15
2003/C 226/28	Asian C-131/02 poistaminen rekisteristä	15
2003/C 226/29	Asian C-393/02 poistaminen rekisteristä	15
2003/C 226/30	Asian C-407/02 poistaminen rekisteristä	15
2003/C 226/31	Asian C-10/03 poistaminen rekisteristä	15
ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN		
2003/C 226/32	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 17 päivänä kesäkuuta 2003 asiassa T-385/00, Jean-Paul Seiller vastaan Euroopan investointipankki (Euroopan investointipankki – Henkilöstö – Tutkittavaksi ottaminen – Kanteen selkeys – Vahvistava päätös – Myöhässä nostettu kanne – Edeltävä sovittelumenettely – Eläkeoikeudet – Luxemburgin lainsäädäntö – Liiketoimi– Vilppi – Vanhentuminen) .	16

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2003/C 226/33	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 8 päivänä heinäkuuta 2003 asiassa T-132/01: Euroalliages ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Polkumyynti – Päätös lopettaa päätökseen tulevien toimenpiteiden uudelleentarkastelu – Yhteisön etu – Kumoamiskanne)	16
2003/C 226/34	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 17 päivänä heinäkuuta 2003 asiassa T-81/02, Margot Wagemann-Reuter vastaan Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuin (Henkilöstö – Virkavapaus henkilökohtaisista syistä – Avoin virka – Työn uudelleenarviointi – Virkaan palaaminen)	16
2003/C 226/35	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 25 päivänä kesäkuuta 2003 asiassa T-287/02, Asian Institute of Technology (AIT) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kumoamiskanne – Tutkimussopimuksen tekemistä koskeva päätös – Määräika – Tutkimatta jättäminen)	17
2003/C 226/36	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 15 päivänä toukokuuta 2003 asiassa T-47/03 R, Jose Maria Sison vastaan Euroopan unionin neuvosto (Välitoimimenettely – Rajoittavat toimenpiteet terrorismin torjumiseksi – Varojen jäädyttäminen – Sosiaaliavustusten poistaminen – Vaatimusten jättäminen osittain tutkimatta – Kiireellisyysedellytys ei täyty)	17
2003/C 226/37	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 16 päivänä toukokuuta 2003 asiassa T-140/03, Forum 187 ASBL vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Asian käsittelystä luopuminen)	17
2003/C 226/38	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 3 päivänä heinäkuuta 2003 asiassa T-249/03 R, Y vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Välitoimimenettely – Henkilöstö – Työjärjestyksen 105 artiklan 2 kohta)	18
2003/C 226/39	Asian T-78/03 poistaminen rekisteristä	18

II *Valmistavat säädökset*

.....

III *Tiedotteita*

2003/C 226/40	Tuomioistuimen viimeisin julkaisu <i>Euroopan unionin virallinen lehti</i> EUVL C 213, 6.9.2003	19
---------------	--	----

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

24 päivänä heinäkuuta 2003

asiassa C-280/00 (Bundesverwaltungsgerichtin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Altmarm Trans GmbH ja Regierungspräsidium Magdeburg vastaan Nahverkehrsgesellschaft Altmarm GmbH ⁽¹⁾

(Asetus N:o 1191/69 – Kaupunki- tai esikaupunkiliikenteen taikka alueellisen liikenteen linjaliikennepalvelujen tuottaminen – Julkiset tuet – Valtiontuen käsite – Korvaus, joka on vastiketta julkisen palvelun velvoitteista)

(2003/C 226/01)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-280/00, jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Altmarm Trans GmbH ja Regierungspräsidium Magdeburg ja Nahverkehrsgesellschaft Altmarm GmbH, Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgerichtin osallistuessa asian käsittelyyn, ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 87 artikla) ja EY:n perustamissopimuksen 77 artiklan (josta on tullut EY 73 artikla) sekä julkisten palvelujen käsitteeseen rautatie-, maantie- ja sisävesiliikenteessä olennaisesti kuuluvia velvoitteita koskevista jäsenvaltioiden toimenpiteistä 26 päivänä kesäkuuta 1969 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1191/69 (EYVL L 156, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 20.6.1991 annetulla neuvoston asetuksella N:o 1893/91 (EYVL L 169, s. 1), tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen ja C. W. A. Timmermans (esittelevä tuomari) sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues ja A. Rosas, julkisasiamies: P. Léger,

kirjaaja: ensin osastopäällikkö D. Louterman-Hubeau, sitten johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 24.7.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Julkisten palvelujen käsitteeseen rautatie-, maantie- ja sisävesiliikenteessä olennaisesti kuuluvia velvoitteita koskevista jäsenvaltioiden toimenpiteistä 26 päivänä kesäkuuta 1969 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1191/69, sellaisena kuin se on muutettuna 20.6.1991 annetulla neuvoston asetuksella N:o 1893/91, ja erityisesti sen 1 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa on tulkittava siten, että siinä annetaan jäsenvaltiolle oikeus olla soveltamatta kyseistä asetusta julkisen kaupunkitai esikaupunkilinjaliikenteen taikka alueellisen linjaliikenteen sellaiseen harjoittamiseen, joka on väistämättä riippuvaista julkisista tuista, ja soveltaa kyseistä asetusta ainoastaan sellaisiin tapauksiin, joissa ilman tukea riittävän liikennepalvelun tuottaminen ei ole mahdollista, edellyttäen kuitenkin, että oikeusvarmuuden periaatetta noudatetaan asianmukaisesti.*
- 2) *EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan (josta on muutettuna tullut EY 87 artiklan 1 kohta) soveltamisedellytys, jonka mukaan tuen on oltava omiaan vaikuttamaan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, ei riipu siitä, ovatko tuotetut liikennepalvelut paikallisia tai alueellisia, tai siitä, kuinka merkittävää kyseinen toiminta on.*

Julkiset tuet, joiden tarkoituksena on mahdollistaa kaupunki- tai esikaupunkiliikenteen taikka alueellisen liikenteen säännöllisten palvelujen tuottaminen, eivät kuitenkaan kuulu kyseisen määräyksen soveltamisalaan siltä osin kuin tällaisia tukia on pidettävä korvauksena, joka on vastiketta edunsaajayritysten näiden julkisen palvelun velvoitteiden täyttämiseksi suorittamista palveluista. Tämän perusteen soveltamiseksi kansallisen tuomioistuimen on tarkistettava, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

- *ensinnäkin edunsaajayrityksen tehtäväksi on tosiasiaassa annettava julkisen palvelun velvoitteiden täyttäminen ja nämä velvoitteet on määriteltävä selvästi*
- *toiseksi ne parametrit, joiden perusteella korvaus lasketaan, on etukäteen vahvistettava objektiivisesti ja läpinäkyvästi*

- kolmanneksi korvaus ei saa ylittää sitä, mikä on tarpeen, jotta voidaan kattaa kaikki ne kustannukset tai osa niistä kustannuksista, joita julkisen palvelun velvoitteiden täyttäminen aiheuttaa, kun otetaan huomioon kyseisestä toiminnasta saadut tulot ja kyseisten velvoitteiden täyttämisestä saatava kohtuullinen voitto
  - neljänneksi silloin, kun julkisen palvelun velvoitteiden täyttämisestä vastaavaa yritystä ei valita julkisia hankintoja koskevassa menettelyssä, tarvittavan korvauksen taso on määritettävä tarkastelemalla sellaisia kustannuksia, joita keskiarvoon, hyvin johdetulle ja asetettujen julkisen palvelun velvoitteiden täyttämisen kannalta riittävillä kuljetusvälineillä varustetulle yritykselle aiheutuu kyseisten velvoitteiden täyttämisestä, kun otetaan huomioon toiminnasta saadut tulot ja kyseisten velvoitteiden täyttämisestä saatava kohtuullinen voitto.
- 3) EY:n perustamissopimuksen 77 artiklaa (josta on tullut EY 73 artikla) ei voida soveltaa sellaisiin julkisiin tukiin, joilla korvataan julkisen palvelun velvoitteiden täyttämistä aiheutuneita lisäkustannuksia, ottamatta huomioon asetusta N:o 1191/69, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1893/91.

(¹) EYVL C 273, 23.9.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

24 päivänä heinäkuuta 2003

asiassa C-39/03 P, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan
Artegodan GmbH ym (¹)

(Muutoksenhaku – Direktiivit 65/65/ETY ja 75/319/ETY – Ihmisille tarkoitetut lääkkeet – Ruokahalua hillitsevät lääkkeet: amfepramoni, klobentsoreksi, fenproporeksi, norpseudofedriini, fentermiini – Markkinoille saattamista koskevan luvan peruuttaminen – Komission toimivalta – Peruuttamisedellytykset)

(2003/C 226/02)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa, englanti ja ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-39/03 P, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinnän: R. B. Wainwright ja H. Støvlbæk, avustajanaan B. Wägenbaur), jossa valittaja vaatii muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu toinen jaosto) yhdistetyissä asioissa T-74/00, T-76/00, T-83/00–T-85/00, T-132/00, T-137/00 ja T-141/00, Artegodan ym. vastaan komissio, 26.11.2002 antaman tuomion (Kok. 2002, s. II-4945) kumoamista, ja jossa valittajan vastapuolena ovat Artegodan GmbH, kotipaikka Lüchow (Saksa) (asianajaja, U. Doepner), Bruno Farmaceutici SpA, kotipaikka Rooma (Italia), Essential Nutrition Ltd, kotipaikka Brough (Yhdistynyt kuningaskunta), Hoechst Marion Roussel

Ltd, kotipaikka Denham (Yhdistynyt kuningaskunta), Hoechst Marion Roussel SA, kotipaikka Bryssel (Belgia), Marion Merrell SA, kotipaikka Puteaux (Ranska), Marion Merrell SA, kotipaikka Barcelona (Espanja), Sanova Pharma GmbH, kotipaikka Wien (Itävalta), Temmler Pharma GmbH & Co.KG, kotipaikka Marburg (Saksa), Schuck GmbH, kotipaikka Schwaig (Saksa), Laboratoires Roussel L^{da}, kotipaikka Mem Martins (Portugali), Laboratoires Roussel Diamant SARL, kotipaikka Puteaux, Roussel Iberica SA, kotipaikka Barcelona (asianajajat; B. Sträter ja M. Ambrosius), Gerot Pharmazeutika GmbH, kotipaikka Wien (asianajaja, K. Grigkar), Cambridge Healthcare Supplies Ltd, kotipaikka Rackheath (Yhdistynyt kuningaskunta), (asianajajat; M. D. Vaughan, QC, K. Bacon, barrister, ja S. Davis, solicitor), ja Laboratoires pharmaceutiques Trenker SA, kotipaikka Bryssel (asianajajat; L. Defalque ja X. Leurquin), yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen ja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann (esittelevä tuomari), V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues ja A. Rosas, julkisasiamies S. Alber, kirjaaja johtava hallintovirkamies M. Múgica Arzamendi, on antanut 24.7.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Valitus hylätään.

2) Euroopan yhteisöjen komissio veloitetaan korvaamaan tässä oikeudenkäynnissä ja välitoimimenettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 70, 22.3.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

(ensimmäinen jaosto)

24 päivänä heinäkuuta 2003

asiassa C-166/02 (Tribunal Judicial da Comarca de Alcácer do Salin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Daniel Fernando Messejana Viegas vastaan Companhia de Seguros Zurich SA, Mitsubishi Motors de Portugal SA (¹)

(Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohta – Selvästi oikeuskäytännöstä johdettavissa oleva vastaus – Toinen direktiivi 84/5/ETY – Pakollinen liikennevakuutus – Vastuujärjestelmät – Vastuun vähimmäismäärät)

(2003/C 226/03)

(Oikeudenkäyntikieli: portugali)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-166/02, jonka Tribunal Judicial da Comarca de Alcácer do Sal (Portugali) on saattanut EY 234 artiklan nojalla

yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Daniel Fernando Messejana Viegas vastaan Companhia de Seguros Zurich SA, Mitsubishi Motors de Portugal SA, CGU International Insurance plc – Agência Geral em Portugal ja Instituto de Solidariedade e Segurança Social (ISSS) osallisuudessa asian käsittelyyn ennakkoratkaisun moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 30 päivänä joulukuuta 1983 annetun toisen neuvoston direktiivin 84/5/ETY (EYVL 1984, L 8, s. 17) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet sekä tuomarit P. Jann (esittelevä tuomari) ja A. Rosas, julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: R. Grass, on antanut 24.7.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 30 päivänä joulukuuta 1983 annetun toisen neuvoston direktiivin 84/5/ETY 1 artiklan 2 kohta on esteenä lainsäädännölle, jossa on säädetty useita ajoneuvojen liikenteeseen käyttämisestä aiheutuviin vahinkoihin sovellettavia vastuujärjestelmiä ja yhden näistä osalta vastuulle enimmäismääriä, jotka ovat alempia kuin mainitussa artiklassa asetetut vastuun vähimmäismäärät.

(1) EYVL C 156, 29.6.2002.

Euroopan yhteisöjen komission 14.5.2003 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-204/03)

(2003/C 226/04)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 14.5.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Espanjan kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat oikeudellinen neuvonantaja Enrico Traversa ja oikeudellisen yksikön jäsen Lidia Lozano Palacios, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut yhteisön oikeuden mukaisia velvoitteitaan ja erityisesti jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (1), sellaisena kuin se on muutettuna, 19 artiklan 2 ja 5 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on pitänyt voimassa lainsäädännön, jonka mukaan ainoastaan arvonlisäverollisia liiketoimia toteuttaviin verovelvollisiin sovelletaan vähennyksen suhdelukua ja jossa otetaan käyttöön erityissäännös, jolla rajoitetaan tavaroiden tai palvelujen ostoa vastaavan arvonlisäveron

vähennysoikeutta pelkästään sen vuoksi, että niiden rahoittamiseen on maksettu tukea

2. velvoittaa Espanjan kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio väittää, että Espanjan kuningaskunta on jättänyt noudattamatta tiettyjä kuudennen direktiivin säännöksiä kahdella perusteella:

- 1) Vähennyksen suhdeluvun soveltaminen verovelvollisiin, jotka toteuttavat ainoastaan vähennykseen oikeuttavia liiketoimia (Espanjan arvonlisäverolain 102 §:n 1 momentti).

Komission mukaan Espanjan lainsäädännössä laajennetaan lainvastaisesti vähennyksen suhdeluvun soveltamisalaa, sillä sitä ei sovelleta ainoastaan verovelvollisiin, jotka toteuttavat vähennykseen oikeuttavia liiketoimia ja vähennykseen oikeuttamattomia liiketoimia (yhdistetysti verovelvolliset), vaan myös verovelvollisiin, jotka toteuttavat ainoastaan vähennykseen oikeuttavia liiketoimia (kokonaan veroverovelvolliset), pelkästään siitä syystä, että nämä ovat saaneet tukea, joka ei kuulu niiden arvonlisäverollisten liiketoimien veron perusteeseen. Kuudennen direktiivin 17 artiklan 5 kohdan mukaan vähennyksen suhdeluvun mekanismia voidaan soveltaa ainoastaan siinä tapauksessa, että verovelvolliset toteuttavat sekä verollisia mutta verosta vapautettuja liiketoimia että arvonlisäverollisia liiketoimia.

Komissio lisää, että jäsenvaltioille on annettu mahdollisuus sisällyttää tuet yhdistetysti verovelvollisten vähennyksen suhdeluukuun ja että se muodostaa poikkeuksen sellaisten liiketoimien, jotka ovat verollisia ja joille ei ole myönnetty vapautusta, toteuttamiseen liittyvien arvonlisäverollisten summien vähennystä koskevasta pääsäännöstä. Kyseistä mahdollisuutta ei näin ollen voida käyttää siten, että muita kuin direktiivissä säädettyjä tapauksia kohdeltaisiin epäedullisesti, vastoin sitä, mitä yhteisön lainsäätäjä on säättänyt. Mahdolliset vaikutukset verotuksen neutraalisuuteen sen seurauksena, että jäsenvaltiot käyttävät kuudennen direktiivin 19 artiklassa säädettyä mahdollisuutta, eivät voi oikeuttaa Espanjan viranomaisten pyrkimystä laajentaa vähennyksen rajoitusta kokonaan verovelvollisiin, sillä tähän ei ole oikeudellista perustaa ja kyseessä olisi direktiivin vastainen toimenpide.

Kyseessä oleva espanjalainen säännös johtaa kaksinkertaiseen verotukseen, sillä tukea saava verovelvollinen käyttää tuen osana tavaroiden tai palvelujen hankinnasta maksamastaan hinnasta. Kyseisiä hankintoja verotetaan kuudennen direktiivin säännösten mukaan, sillä tuen määrää rasittaa vastaava arvonlisävero. Jos kyseinen määrä sisällytetään lisäksi vähennyksen suhdeluvun osoittajaan, minkä seurauksena tukea saavan verovelvollisen vähennysoikeutta rajoitetaan, kyseisestä tuesta on maksettava kaksi kertaa arvonlisäveroa. Vaikka 19 artiklassa

nimenomaisesti säädetään jäsenvaltioiden mahdollisuudesta sisällyttää tuet, jotka eivät kuulu veron perusteeseen, yhdistetysti verovelvollisten vähennyksen suhdeluukuun, tämä poikkeus "tavanomaiseen" laskentatapaan on kansallisen lainsäätäjän käytettävissä oleva keino sen välttämiseksi, että "määritelmänsä vuoksi" tukea saava elin voisi saada arvonlisäveron palautuksen pelkästään symbolista toimintaa harjoittamalla arvonlisäverovelvollisen aseman saavuttaakseen. Kyseistä säännöstä on sen sijaan tulkittava suppeasti. On myös selvää, että sisällytettäessä tuet vähennyksen suhdeluukuun yhdistetysti verovelvollisten vähennysoikeutta rajoitetaan, kuten taas kokonaan verovelvollisten osalta näin ei voida tehdä. Kyse on valinnaisesta säännöksestä, ja jäsenvaltiot voivat säätää sen yksityiskohtaisista soveltamissäännöksistä, kunhan ne noudattavat kuudennen direktiivin säännöksiä ja peruseriaatteita; kuudes direktiivi sisältää muita säännöksiä, joiden avulla voidaan estää väärinkäytöksiä pidettäviä vähennyksiä.

- 2) Erityissäännös, jolla rajoitetaan kokonaan tai osittain tuella rahoitettujen tavaroiden tai palvelujen ostoa vastaavan arvonlisäveron vähennysoikeutta (Espanjan arvonlisäverolain 104 §:n 2 momentin toinen kohta).

Tämä erityissäännös, jonka mukaan tiettyjen tavaroiden tai palvelujen oston rahoittamiseen tarkoitettujen tuet eivät johda vähennyksen suhdeluvun soveltamiseen eivätkä sisälly sen osoittajaan, vaan ne rajoittavat tuella rahoitetun tavaran tai palvelun hinnan osaa vastaavassa suhteessa maksetun arvonlisäveron vähentämistä, on kuudennen direktiivin vastainen. Espanjalaisessa säännöksessä rajoitetaan tosiasiallisesti kokonaan verovelvollisten vähennysoikeutta tavalla, josta ei ole säädetty kuudennessa direktiivissä. Yhdistetysti verovelvollisten osalta ainoa direktiivin perusteella mahdollinen rajoitus on tukien sisällyttäminen vähennyksen suhdeluvun osoittajaan. Verovelvollisen tietyistä tavaroiden tai palveluista maksama arvonlisävero on aina vähennettävissä direktiivin vähennysoikeutta koskevien säännösten mukaan, ja näin ollen tavaran tai palvelun rahoituksen alkuperällä ei ole minkäänlaista merkitystä. Jäsenvaltioilla on mahdollisuus ottaa huomioon tuet, jotka eivät liity liiketoimien hintaan, ja sisällyttää ne tai olla sisällyttämättä niitä vähennyksen suhdeluukuun, vain siinä tapauksessa, että verovelvollinen harjoittaa sekä verollisia että verovapaita liiketoimia. Kyse on valinnaisesta säännöksestä, ja jäsenvaltiot voivat säätää sen yksityiskohtaisista soveltamissäännöksistä, kunhan ne noudattavat kuudennen direktiivin säännöksiä ja peruseriaatteita.

Espanjalainen säännös on vastoin arvonlisäveron vähennysoikeutta koskevaa peruseriaatetta, joka on

tunnustettu yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneessa oikeuskäytännössä, sillä se on erityissäännös, jolla ei ole oikeudellista perustaa direktiivissä, sitä sovelletaan kaikkiin tukea saaviin verovelvollisiin, myös kokonaan verovelvollisiin, ja vaikka sitä sovelletaan yhdistetysti verovelvollisiin, se voi toisinaan johtaa epäedullisempaan tulokseen kuin direktiivin 19 artiklassa säädetyn mahdollisuuden käyttäminen.

(1) EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1.

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Sezione staccata di Brescia 8.10.2002, 17.12.2002 ja 14.2.2003 tekemillään päätöksillä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Consorzio Aziende Metano – CO. NA. ME. vastaan Comune di Cingia de Botti ja Padania Acque SpA

(Asia C-231/03)

(2003/C 226/05)

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia, on pyytänyt 8.10.2002, 17.12.2002 ja 14.2.2003 tekemillään päätöksillä, jotka ovat saapuneet yhteisöjen tuomioistuimeen 28.5.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Consorzio Aziende Metano – CO. NA. ME. vastaan Comune di Cingia de Botti ja Padania Acque SpA, seuraavaan kysymykseen:

Onko EY 43, EY 49 ja EY 81 artiklaa, joilla kielletään rajoitukset, jotka koskevat jäsenvaltion kansalaisen vapautta sijoittautua toisen jäsenvaltion alueelle, rajoitukset, jotka koskevat muuhun yhteisön valtioon kuin palvelujen vastaanottajan valtioon sijoittautuneen jäsenvaltion kansalaisen vapautta tarjota palveluja yhteisössä, sekä sellaiset yritysten väliset sopimukset, yritysten yhteenliittymien päätökset sekä yritysten yhdenmukaistetut menettelytavat, joiden tarkoituksena on estää, rajoittaa tai vääristää kilpailua Euroopan unionissa, tulkittava siten, että niiden vastaista on se, että kaasunjakelua koskeva julkinen palveluhankintasopimus tehdään tarjouskilpailumenettelyä toimittamatta suoraan sellaisen yrityksen kanssa, jonka osakekannasta kunta omistaa osan, kun tämä osuus osakepääomasta on sellainen, ettei yrityksen hoitoa voida sen nojalla millään tavoin välittömästi valvoa ja kun näin ollen on todettava, kuten nyt esillä olevassa asiassa, että osuuden ollessa 0,97 prosenttia "in house" hallinnon oleelliset edellytykset eivät täyty?

Euroopan yhteisöjen komission 16.6.2003 Irlantia vastaan nostama kanne

(Asia C-257/03)

(2003/C 226/06)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 16.6.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Irlantia vastaan. Kantajan asiamiehenä on Xavier Lewis, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) toteaa, että Irlanti ei ole noudattanut täysin uusien henkilöautojen keskimääräisten hiilidioksidipäästöjen seurantajärjestelmästä 22 päivänä kesäkuuta 2000 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1753/2000/EY⁽¹⁾ 4 artiklan 4 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toimittanut komissiolle tietoja uusien henkilöautojen hiilidioksidipäästöistä kyseisen päätöksen 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti
- 2) velvoittaa Irlannin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Päätöksen 4 artiklan 4 kohdassa säädetään selvästi, että tiedot on toimitettava ensimmäisen kerran viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2001. Irlanti ei ole noudattanut tätä määräaika.

(1) EYVL L 202, 10.8.2000, s. 1.

Oberster Geriichtshofin 27.5.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Silvia Hosse vastaan Land Salzburg

(Asia C-286/03)

(2003/C 226/07)

Oberster Gerichtshof, on pyytänyt 27.5.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 3.7.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Silvia Hosse vastaan Land Salzburg, seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71⁽¹⁾ 4 artiklan 2 b kohtaa, sellaisena kuin tämä asetus on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1247/92⁽²⁾, luettuna yhdessä sen liitteessä II olevan III osan kanssa, tulkittava niin, että Salzburgin osavaltion Pflegegeldgesetzin mukainen huoltoavustus on, siltä osin kuin kyse on sen maksamisesta Salzburgin osavaltiossa työskentelevän ja yhdessä perheensä kanssa

Saksan liittotasavallassa asuvan työntekijän perheenjäsenelle, maksuihin perustumaton erityisetuus eikä siksi kuulu asetuksen N:o 1408/71 soveltamisalaa?

2. Jos vastaus kysymykseen 1 on kieltävä,

onko Salzburgin osavaltiossa työskentelevän ja yhdessä perheensä kanssa Saksan liittotasavallassa asuvan työntekijän perheenjäsenellä oikeus saada Salzburgin osavaltion Pflegegeldgesetzin mukaista huoltoavustusta sillä perusteella, että tämä huoltoavustus on asetuksen N:o 1408/71 19 artiklassa ja III osaston 1 luvun muiden jaksojen vastaavissa säännöksissä tarkoitettu sairauden vuoksi maksettava rahaetus, eli niin, ettei tähän oikeuteen vaikuta se, että hänen pääasiallinen asuinpaikkansa on Saksan liittotasavallassa, kunhan hän täyttää muut edellytykset tämän oikeuden saamiseksi?

3. Jos vastaus kysymykseen 1 on myöntävä,

onko sallittua, että Salzburgin osavaltion Pflegegeldgesetzin mukaisen huoltoavustuksen kaltainen etuus, jota on pidettävä työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68⁽³⁾ 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna sosiaalisena etuna, myönnetään vain, jos asianomaisen henkilön pääasiallinen asuinpaikka on Salzburgin osavaltiossa?

4. Jos vastaus kysymykseen 3 on myöntävä,

onko yhteisön oikeuden ja erityisesti EY 12 ja EY 17 artiklaan sisältyvien unionin kansalaisuutta ja syrjintäkieltoa koskevien periaatteiden kanssa sopusoinnussa se, että oikeutta asetuksen N:o 1612/68 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun sosiaaliseen etuun, kuten oikeutta Salzburgin osavaltion Pflegegeldgesetzin mukaiseen huoltoavustukseen, ei myönnetä unionin kansalaisille, jotka työskentelevät rajatyöntekijöinä Salzburgin osavaltiossa mutta joiden pääasiallinen asuinpaikka on jossain muussa jäsenvaltiossa?

Jos tähän kysymykseen vastataan kieltävästi, mahdollistaako unionin kansalaisuus sen, että tällaisen rajatyöntekijän huollettavana oleva perheenjäsen, jonka pääasiallinen asuinpaikka on myöskin jossain muussa jäsenvaltiossa, saa Salzburgin osavaltiossa tämän osavaltion Pflegegeldgesetzin mukaista huoltoavustusta?

(1) Suomenk. erityispainos Alue 5 Nide 1 s. 98.

(2) Suomenk. erityispainos Alue 5 Nide 5 s. 124.

(3) Suomenk. erityispainos Alue 5 Nide 1 s. 33.

Oberster Gerichtshofin 4.6.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Sozialhilfverband Rohrbach vastaan Arbeiterkammer Oberösterreich ja Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft öffentlicher Dienst

(Asia C-297/03)

(2003/C 226/08)

Oberster Gerichtshof, on pyytänyt 4.6.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 10.6.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Sozialhilfverband Rohrbach vastaan Arbeiterkammer Oberösterreich ja Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft öffentlicher Dienst, seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko yksityisoikeudellista rajavastuu-yhtiötä, jonka ainoa osuudenomistaja on julkisoikeudellinen sosiaalihuoltoliitto (kuntayhtymä) ja jolle on uskottu yksityistaloushallinnon tehtäviä (sosiaalihuolto vammaisten työpajojen ylläpidon muodossa), joka tapauksessa pidettävä ”valtion elimenä” sellaisin vaikutuksin, että kansallisessa oikeudessa puutteellisesti täytäntöön pantua direktiivin 77/187/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/50/EY⁽²⁾ (nykyisin direktiivi 2001/23/EY), 3 artiklan 1 kohtaa, yhdessä 1 artiklan 1 kohdan c alakohdan kanssa, on välittömästi sovellettava kyseiseen yhtiöön, kun sosiaalihuoltoliiton osuus sellaisen luovutus sopimuksen perusteella, joka edellyttää vain liiton hallituksen hyväksymistä, siirretään puhtaasti yksityiselle rajavastuu-yhtiölle?

Jos vastaus ensimmäiseen kysymykseen on myöntävä:

2. Voiko sosiaalihuoltoliitto (kuntayhtymä), joka luovuttaa osan toiminnastaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä tarkoitettuna ”valtion elimenä” tilanteessa, jossa kysymyksessä 1 tarkoitettu direktiivin säännös on pantu puutteellisesti täytäntöön, itse vedota kysymyksessä 1 tarkoitettua direktiivin 3 artiklan 1 kohdan ja 1 artiklan 1 kohdan c alakohdan välittömään soveltamiseen suhteessa työntekijöihinsä, jotka vastustavat työ sopimustensa siirtoa toiminnan jatkajalle (kysymyksessä 1 tarkoitettussa merkityksessä) ja haluavat säilyttää työsuhteensa luovuttajaan, sellaisin [alkup. s. 3] vaikutuksin, että työ sopimusten katsotaan tästä lähtien olevan voimassa toiminnan jatkajan ollessa sopimuspuolena; onko tässä yhteydessä merkitystä sillä, että ”valtion elimellä” luovuttajana ei itsellään ole toimivaltaa saattaa direktiiviä osaksi kansallista oikeutta, vaan tämä toimivalta on ylempiä tasoilla lainsäädäntöelimellä (osavaltio)?

Hessisches Finanzgerichtin 25.4.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Honeywell Aerospace GmbH vastaan Hauptzollamt Gießen, Dienstort Fulda

(Asia C-300/03)

(2003/C 226/09)

Hessisches Finanzgericht, on pyytänyt 25.4.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 11.7.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Honeywell Aerospace vastaan Hauptzollamt Gießen, Dienstort Fulda, seuraaviin kysymyksiin:

1. Katsotaanko asetuksen (ETY) N:o 2913/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se oli 9.5.1999 asti voimassa olleessa muodossaan, 215 artiklan 2 kohdan tai 3 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisen tullivelan syntyneen siinä paikassa, jossa tulliviranomaiset toteavat tavaran olevan tilanteessa, jossa tullivelka on syntynyt (2 kohta) tai jossa tavara on asetettu tullimenettelyyn (3 kohdan ensimmäinen luetelmakohta), myös silloin, kun yhteisön ulkoiseen passitusmenettelyyn siirrettyä tavaralähetystä ei ole esitetty määrätoimipaikassa eikä rikkomuksen tai säännönvastaisuuden tapahtumapaikkaa voida todeta, mutta tulliviranomaiset ovat kuitenkin vastoin asetuksen (ETY) N:o 2454/93⁽²⁾, sellaisena kuin se oli 30.6.2001 asti voimassa olleessa muodossaan, 378 artiklan 1 kohdan viimeistä virkettä ja 379 artiklan 2 kohdan ensimmäistä virkettä jättäneet ilmoittamatta tämän asetuksen 379 artiklan 1 kohdan mukaisen määräajan, jonka kuluessa lähtötoimipaikalle on esitettävä todiste passituksen säännönmukaisuudesta tai rikkomuksen taikka säännönvastaisuuden tosiasiallisesta tapahtumapaikasta?

2. Jos 1 kysymykseen vastataan myöntävästi:

Edellyttääkö se, että toimivaltaiset tulliviranomaiset kantavat tullit ja muut maksut asetuksen (ETY) N:o 2454/93, sellaisena kuin se oli 30.6.2001 asti voimassa olleessa muodossaan, 379 artiklan 2 kohdan kolmannen virkkeen mukaisesti, että tulliviranomaiset ovat tämän asetuksen 379 artiklan 1 kohdan mukaisessa ilmoituksessaan vahvistaneet määräajan, jonka kuluessa lähtötoimipaikalle on esitettävä todiste passituksen säännönmukaisuudesta tai rikkomuksen taikka säännönvastaisuuden tosiasiallisesta tapahtumapaikasta?

⁽¹⁾ Suomenk. erityispainos Alue 5 Nide 2 s. 91.

⁽²⁾ EYVL L 201, 17.7.1998, s. 88–92.

⁽¹⁾ Suomenk. erityispainos Alue 2 Nide 16 s. 4.

⁽²⁾ Suomenk. erityispainos Alue 2 Nide 10 s. 1.

Italian tasavallan 2.7.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia C-301/03)

(2003/C 226/10)

Italian tasavalta on 2.7.2003 nostanut kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa. Kantajan asiamiehenä on asianajaja Ivo M. Braguglia, avustajanaan valtionasiamies Giacomo Aiello.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— kumoaa komission toimenpiteen nro CDRR-03-0013-00-it (asiak. 4), johon viitataan komission em. toimenpiteessä toimenpiteenä, josta "on virallisesti ilmoitettu jäsenvaltioille 23.4.2003 pidetyssä kehitys- ja tuotannon uudelleensuuntauskomitean kokouksessa" (2.7.2003 päivätty kirje nro 107135) ja 14.5.2003 päivätyn, 15.5.2003 saapuneen kirjeen nro 106387 (asiak. 6), jolla Euroopan komission aluepolitiikan pääosasto – Alueelliset interventiot Ranskassa, Kreikassa, Italiassa – ilmoitti päätöksestä, jolla vahvistettiin POR Sardegna 2000–2006:een liittyvän täydennysohjelman muutoksista aiheutuvien menojen tukikelpoisuuden päättymispäivä; kumoaa 28.5.2003 päivätyn, 2.6.2003 saapuneen kirjeen nro 107051 (asiak. 7), jolla Euroopan komission aluepolitiikan pääosasto – Alueelliset interventiot Ranskassa, Kreikassa, Italiassa – ilmoitti päätöksestä, jolla vahvistettiin POR Sardegna 2000–2006:een liittyvän täydennysohjelman muutoksista aiheutuvien menojen tukikelpoisuuden päättymispäivä; kumoaa 2.6.2003 päivätyn, vuonna 2003 saapuneen ⁽¹⁾ kirjeen nro 107135 (asiak. 8), jolla Euroopan komission aluepolitiikan pääosasto – Alueelliset interventiot Ranskassa, Kreikassa, Italiassa – ilmoitti päätöksestä, jolla vahvistettiin DOCUP Lazio 2000–2006:een liittyvän täydennysohjelman muutoksista aiheutuvien menojen tukikelpoisuuden päättymispäivä;

— kumoaa kaikki näihin liittyvät ja niiden perustana olevat toimenpiteet. Velvoittaa vastaajan korvaamaan kaikki kulut asiassa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

A. Asetuksen (EY) N:o 1260/99 ⁽²⁾ 15 ja 34 artiklan rikkominen

Komissio on riidanalaisilla toimenpiteillä aktiivisesti puuttunut täydennysohjelmien muuttamismenettelyyn eli ohjelmien käytännön hallinnointiin, ja on näin ylittänyt valtuutensa, sellaisina kuin niistä säädetään edellä mainitussa asetuksessa, vaikkei sillä ole tällaista oikeutta ja käyttänyt sille kuulumatonta toimivaltaa.

B. Asetuksen (EY) N:o 1260/99 30 artiklan rikkominen

Kantajan mukaan yleisasetuksessa vahvistetaan ilman mitään poikkeamismahdollisuutta päättymisajankohta täydennysohjelman muutoksista aiheutuvien menojen tukikelpoisuudelle. Tässä tyhjentyvässä säännöksessä säädetään rakennerahaston rahoituksen myöntämisaikajohdasta voimaantulevasta normaalista taannehtivasta vaikutuksesta (päivä, jona komissio vastaanottaa tukihakemuksen), jos kyse ei ole tuen myöntämispäätökseen sisältyvien osien muuttamisesta.

Komissio on sitä vastoin katsonut, että jos täydennysohjelmia muutetaan, menojen tukikelpoisuuden alkamispäivän vahvistaa valvontakomitea, eikä tukikelpoisuuden päättymispäiväksi voida vahvistaa päivää, joka edeltää ehdotettua muutosta. Muutetussa täydennysohjelmassa on erityisesti mainittava asiakirjan muuttamisesta aiheutuvien uusien menojen tukikelpoisuuden alkamispäivä.

Komission kannan soveltaminen aiheuttaisi sen, että yleisasetuksen 30 artiklan 2 kohdan säännös kävisi vaikutuksettomaksi, sillä kaikki täydennysohjelmat, joilla otetaan käyttöön komission päätöksillä hyväksytyjä interventioita, siirtäisivät menojen tukikelpoisuuden päättymispäivää eikä tukikelpoisuus koskaan päättyisi em. säännöksessä määrättyä ajankohtana.

C. Kantaja väittää, että riidanalaiset toimenpiteet ovat myös lainvastaisia, koska niillä ei ole oikeudellista perustaa, koska toimivalta on ylitetty käyttämällä väärin menettelyä, koska toimivalta puuttuu ja koska komission sisäistä työjärjestystä on rikottu.

⁽¹⁾ Saapunut luultavasti 30.6.2003.

⁽²⁾ EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 16.7.2003 Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-305/03)

(2003/C 226/11)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 16.7.2003 kanteen Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on Richard Lyal, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön

yhdenmukaistamisesta 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin ⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohdan, 5 artiklan 4 kohdan c alakohdan, 12 artiklan 3 kohdan ja 16 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on soveltanut arvonlisäveron alennettua verokantaa väliaikaisen maahantuonnin menettelyssä maahantuotujen taideteosten, antiikkiesineiden ja keräilyesineiden huutokaupalla myynnistä huutokaupanpitäjille maksettaviin komissioihin

2. velvoittaa Yhdistyneen kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoo, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut kuudennen liikevaihtoverodirektiivin edellä mainittujen artikloiden mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole verottanut maahantuotujen taideteosten, keräilyesineiden ja antiikkiesineiden myynnistä huutokaupanpitäjän saamaa voittomarginaalia yleisen verokannan mukaan.

Komissio katsoo, että tapauksissa, joissa on kyse maahantuonnista ja huutokaupalla myynnistä, on kaksi arvonlisäveron alaista tapahtumaa: direktiivin 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tavaroiden maahantuonti ja 26 artiklan a kohdassa tarkoitettu tavaroiden luovutus.

Päinvastoin kuin Yhdistynyt kuningaskunta on katsonut, arvonlisäverojärjestelmästä ei aiheudu kaksinkertaista verotusta, koska siinä ei edellytetä, että arvonlisäveroa suoritetaan ensin maahantuontiin sovellettavan verokannan mukaan maahantuotujen tavaroiden koko myyntihinnasta ja sitten uudelleen huutokaupanpitäjän voittomarginaalista yleisen verokannan mukaan.

(1) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY (EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1, suomenk. ep., alue 9, nide 1 s. 28) .

Juzgado de lo Social nro 3 de Orense 24.6.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Cristalina Salgado Alonso vastaan Instituto Nacional de la Seguridad Social ja Tesorería General de la Seguridad Social

(Asia C-306/03)

(2003/C 226/12)

Juzgado de lo Social nro 3 de Orense, on pyytänyt 24.6.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 17.7.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta

ennakkoratkaisua asiassa Cristalina Salgado Alonso vastaan Instituto Nacional de la Seguridad Social ja Tesorería General de la Seguridad Social seuraaviin kysymyksiin:

1. Estävätkö EY 12 ja EY 39–EY 42 artikla ja 14.6.1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 ⁽¹⁾ 45 artikla sellaisen kansallisen säännöksen, jonka mukaan vakuutusmaksuja, jotka työttömyysvakuutuslaitos on suorittanut eläkevakuutuksen perusteella työntekijän lukuun jaksolta, jonka aikana tämä sai työttömyysavustusta, ei voida ottaa huomioon kansallisessa lainsäädännössä käyttöön otettuja karenssiaikoja laskettaessa ja vanhuuseläkeoikeuden syntymistä määritettäessä silloin, kun tämän työntekijän on mahdotonta pitkittyneen työttömyytensä vuoksi, jota kyseisillä työttömyysavustuksilla pyritään kompensoimaan, osoittaa, että hänen lukuunsa on suoritettu muita maksuja eläkevakuutukseen kuin ne, joita ei kansallisessa säännöksessä pidetä eläkeoikeuden kannalta merkityksellisinä, minkä vuoksi tämä kansallinen sääntely kohdistuu ainoastaan niihin työntekijöihin, jotka ovat käyttäneet oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen ja jotka eivät voi saada kansallisen lainsäädännön mukaista eläkettä, vaikka edellä mainitun asetuksen 45 artiklan mukaan kyseessä olevan karenssiajan on katsottava täyttyneen?
2. Estävätkö EY 12 ja EY 39–EY 42 artikla ja 14.6.1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 48 artiklan 1 kohta sellaiset kansalliset säännökset, joiden mukaan vakuutusmaksuja, jotka työttömyysvakuutuslaitos on suorittanut eläkevakuutuksen perusteella työntekijän lukuun jaksolta, jonka aikana tämä sai työttömyysavustusta, ei voida ottaa huomioon niin, että voitaisiin katsoa, että tämän jäsenvaltion lainsäädännön mukaan täyttyneet vakuutus- tai asumiskaudet ovat kokonaispituudeltaan yhden vuoden, kun tämän työntekijän on mahdotonta pitkittyneen työttömyytensä vuoksi, jota kyseisillä työttömyysavustuksilla pyritään kompensoimaan, osoittaa, että hänen osaltaan on suoritettu muita maksuja eläkevakuutukseen kuin ne, jotka on suoritettu ja maksettu työttömyyden aikana, minkä vuoksi tämä kansallinen sääntely kohdistuu ainoastaan niihin työntekijöihin, jotka ovat käyttäneet oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen ja jotka eivät voi saada kansallisen lainsäädännön mukaista eläkettä, vaikka edellä mainitun asetuksen 48 artiklan 1 kohdan mukaan kansallista vakuutuslaitosta ei voida vapauttaa velvollisuudestaan myöntää kansalliset etuudet?

(1) Neuvoston asetus (ETY) N:o 1408/71, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1971, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä. EYVL, erityispainos 1971, 5/nide 1, s. 57.

Italian tasavallan 18.7.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia C-307/03)

(2003/C 226/13)

Italian tasavalta on 18.7.2003 nostanut kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa. Kantajan asiamiehenä on asianajaja Ivo M. Braguglia, avustajanaan valtionasiamies Maurizio Fiorilli.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— kumoaa 15.5.2003 päivätyllä komission päätöksellä nro K (2003) 1539 lopull. Italian vahingoksi tehdyn rahoituskorjauksen.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja valittaa ensinnäkin paikalla suoritettujen tarkastusten huonoa laatua. Ne eivät ole olleet komission yksikön tarkastuksille eivätkä niiden tehokkuudelle asetettujen edellytysten mukaisia.

Kantaja toteaa rahoituskelvottomille aloille maksamatta jätettyjen korvausten osalta, ettei rahoituskorjauksia voida tehdä, jos jäsenvaltio on noudattanut komission yksiköiden kanssa sovittuja toimenpiteitä ja jos se näin on näiden yksiköiden myöntämin tavoin kehittänyt valvontajärjestelmää, minkä osoittaa se seikka, että valvonan kehittämissaavutuksille on haluttu antaa taannehtiva vaikutus.

Lopuksi kantaja katsoo, että riidanalaista päätöstä rasittaa asetuksen N:o 3887/92 (1) 9 artiklan 3 kohdan säännösten epäasianmukainen soveltaminen (tuen määrän laskennassa huomioon otettavat pinta-alat).

(1) EYVL L 391, 31.12.1992, s. 36.

Juzgado de lo Social n° 33 de Madrid 8.7.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa A.I. López Gil vastaan Instituto Nacional de Empleo (INEM)

(Asia C-309/03)

(2003/C 226/14)

Juzgado de lo Social n° 33, on pyytänyt 8.7.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 23.7.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa A.I. López Gil vastaan Instituto Nacional de Empleo (INEM), seuraaviin kysymyksiin:

1. Edellyttääkö direktiiviin 96/34/EY (1) sisältyvän puitesopimuksen 2 lausekkeen 8 kohdan asianmukainen saattaminen osaksi jäsenvaltioiden – tässä tapauksessa Espanjan – sisäistä oikeutta sitä, että jäsenvaltiot ottavat sosiaaliturvalainsäädännössään ja erityisesti työttömyysetuuksien osalta käyttöön keinoja, joilla poistetaan – sen tilanteen osalta, että työttömyysetuuden laskentaperusteen määrittämisessä käytettävä ajanjakso osuu yhteen sen ajanjakson kanssa, jolloin asianomainen henkilö tekee alaikäisen lapsensa hoitamisen vuoksi lyhennettyä työaikaa ja saa siksi pienempää palkkaa – sen vaikutukset, että sosiaaliturvajärjestelmään suoritetaan pienempiä vakuutusmaksuja tätä oikeutta käyttävän työntekijän saamaa pienempää palkkaa vastaavasti, ja joilla näin pyritään siihen, että tällaisen henkilön työttömyysetuuksia ei pienennettäisi?

2. Voiko kansallinen tuomioistuin silloin,

kun jäsenvaltio ei ole pannut täytäntöön direktiiviin 96/34/EY sisältyvän puitesopimuksen 2 lausekkeen 8 kohtaa ja kun tämän direktiivin 2 artiklassa säädetty määräaika direktiivin täytäntöönpanemiseksi on päättynyt, soveltaa suoraan tätä säännöstä sellaisessa tilanteessa, johon liittyen tämä ennakkoratkaisukysymys on esitetty, siinä ratkaisussa, jonka se antaa tällaisen oikeusriidan ratkaisemiseksi?

(1) EYVL L 145, 19.6.1996, s. 4–9.

Italian tasavallan 23.7.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia C-313/03)

(2003/C 226/15)

Italian tasavalta on 23.7.2003 nostanut kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa. Kantajan asiamiehenä on Marie-José Jonczyk.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— toteaa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut Euroopan yhteisön kansallisten varustamoyhdistysten keskusjärjestön (ECSA) ja Euroopan unionin kuljetusalojen ammattiliiton (FST) tekemästä, merenkulkijoiden työajan järjestämisestä koskevasta sopimuksesta – Liite: Eurooppalainen sopimus merenkulkijoiden työajan järjestämisestä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annettua neuvoston direktiivin 99/63/EY (1) 3 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä

— velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanolle asetettu määräaika päättyi 30.6.2002.

(1) EYVL L 167, 2.7.1999, s. 33.

Tribunal administratif de Parisin 3.7.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa S. Briheche vastaan Ministère de l'intérieur

(Asia C-319/03)

(2003/C 226/16)

Tribunal administratif de Paris, on pyytänyt 3.7.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 24.7.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa S. Briheche vastaan Ministère de l'intérieur, seuraavaan kysymykseen:

Onko 9.2.1976 annetun direktiivin N:o 76/207/ETY⁽¹⁾ säännösten vastaista se, että Ranska pitää voimassa 3.1.1975 annetun lain N:o 75-3 8 §:n säännökset, joita on muutettu 7.7.1979 annetulla lailla N:o 79-569 ja sittemmin 9.5.2001 annetulla lailla N:o 2001-397 ja jotka koskevat leskiksi jääneitä naisia, jotka eivät ole menneet uusiin naimisiin?

(1) Suomenk. erityispainos Alue 5 Nide 1 s. 191.

Euroopan yhteisöjen komission 24.7.2003 Itävallan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-320/03)

(2003/C 226/17)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 24.7.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Itävallan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on komission oikeudellisen yksikön virkamies Claudia Schmidt, prosessio-soite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että ajokiellon antaminen kokonaispainoltaan yli 7,5 tonnia painaville, tiettyjä tavaroita kuljettaville

kuorma-autoille Inntal-moottoritien A 12 tieosuudella, joka alkaa Kundlin kunnan alueella 20,359 kilometrin kohdalta ja joka päättyy Ampassin kunnan alueella 66,78 kilometrin kohdalla, ei ole yhteensopeltuvaa Itävallalle neuvoston asetuksen N:o 881/92⁽¹⁾ 1 ja 3 artiklan, neuvoston asetuksen N:o 3118/93⁽²⁾ 1 ja 6 artiklan sekä EY 28-30 artiklan nojalla kuuluvien velvoitteiden kanssa,

2. velvoittaa Itävallan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Itävallan Immissionsschutzgesetz-Luft -nimisen lain (ilman suojelusta saasteilta annettu laki) nojalla Tirolin osavaltion pääministeri antoi 27.5.2003 ajokiellon tiettyjä tavaroita kuljettaville raskaille ajoneuvoille Inntal-moottoritien A 12 tieosuudella, jonka pituus on 46 kilometriä. Tämä absoluuttinen ajokielto tuli kyseisten ajoneuvojen osalta voimaan 1.8.2003 välittömästi määräämättömäksi ajaksi.

Komission mielestä Itävallan tasavalta on tällä kiellolla rikkonut edellä mainittuun primääri- ja sekundäärioikeuteen perustuvia velvollisuuksiaan.

Ajokielto aiheuttaa komission mukaan kyseessä oleville kuorma-autoille taikka yrityksille ajallisia ja taloudellisia rasituksia. Näin ollen kyseessä on yksiselitteisesti tavaroiden vapaan liikkuvuuden rajoittaminen. Itävallan valitsema menetelmä, jolla kielletään yksinomaan rajatylittävä liikenne – josta 80 % muodostuu ulkomaisten liikennöitsijöiden toiminnasta –, merkitsee näin ollen kansallisen/paikallisen tavaraliikenteen suosimista, taikka toisin sanoen ulkomaisten tavarankuljetusten välillistä syrjintää. Sitä ei voida oikeuttaa ympäristönsuojelullisilla perusteilla. Tästä syystä Itävallan tasavallan voidaan jo tässä vaiheessa todeta rikkoneen EY 28 artiklaa.

Jos toissijaisesti oletetaan, että toimenpide ei ole syrjivä, ei myöskään voida vedota ympäristönsuojelua koskeviin perusteisiin, koska itävaltalainen toimenpide ei ole suhteellisuusperiaatteen mukainen. On olemassa lievempiä toimenpiteitä eli sellaisia, jotka ovat yhtä soveliaita tavoitellun päämäärän saavuttamiseksi, mutta joilla rajoitetaan vähemmän tavaroiden vapaata liikkuvuutta. Koska toimenpidettä ei myöskään voida oikeuttaa ympäristönsuojelullisin perustein, sillä rikotaan EY 28 artiklaa.

Asetuksista N:o 881/92 ja 3118/93 voidaan päätellä, että muut ehdot tavaroiden vapaalle liikkuvuudelle yhteisössä kuin mainituissa direktiiveissä vahvistetut, ovat lähtökohtaisesti kiellettyjä. Tämän periaatteen rajoittamiseksi ei ole säädetty

poikkeuksista. Näin ollen asetuksen N:o 881/92 1 ja 3 artiklaa on rikottu. Sama pätee asetuksen N:o 3118/93 1 ja 6 artiklaan.

(1) EYVL 1992 L 95, s. 1.

(2) EYVL 1993 L 279, s. 1.

Italian tasavallan 24.7.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia C-324/03)

(2003/C 226/18)

Italian tasavalta on 24.7.2003 nostanut kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa. Kantajan asiamiehenä on asianajaja Ivo Maria Braguglia, avustajanaan valtionasiamies Antonio Cingolo.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— kumoaa Euroopan komissaari Barnierin 14.5.2003 päivätyn, 20.5.2003 saapuneen kirjeen nro 26777, koska siinä todetaan, etteivät jäsenvaltioiden 19.2.2003 jälkeen maksamien valtiontukien etumaksut ole tukikelpoisia; kumoaa kaikki tähän liittyvät ja tätä edeltävät toimenpiteet

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudekäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja väittää, että riidanalainen toimenpide on toteutettu selvästi asetuksen (EY) N:o 1260/99 (1) 32 artiklaa ja komission asetuksen (ETY) N:o 1685/2000 (2) 1 artiklan 1 ja 2 kohtaa rikkoen. Kantajan mukaan missään em. asetusten säännöksissä ei pidetä tärkeänä sitä, että valtiontukijärjestelmän mukaisen tuen lopulliselle tuensaajalle aiheutuneet tukikelpoiset menot olisivat syntyneet toimista, jotka on tosiasiallisesti toteutettu tukivaroin. Kyseisissä asetuksissa säädetyn järjestelmän mukaan merkitystä on yksinomaan sillä, että jäsenvaltio on lopullisena tuensaajana suorittanut maksut, vain sillä edellytyksellä, että ne vastaavat lopulliselle tuensaajalle todellisuudessa aiheutuneita menoja.

Kantaja väittää myös, että riidanalainen toimenpide on lainvastainen, koska sen perustelut ovat ristiriitaiset.

(1) EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1.

(2) EYVL L 193, 29.7.2000, s. 39.

Euroopan yhteisöjen komission 25.7.2003 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-326/03)

(2003/C 226/19)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 25.7.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Helleenien tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on sen oikeudellisen yksikön virkamies Marie-José Jonczy.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— toteaa, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut Euroopan yhteisön kansallisten varustamoyhdistysten keskusjärjestön (ECSA) ja Euroopan unionin kuljetusalojen ammattiliiton (FST) tekemästä, merenkulkijoiden työajan järjestämistä koskevasta sopimuksesta 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 99/63/EY (1) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle

— velvoittaa Helleenien tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika, jossa tämä direktiivi oli pantava täytäntöön sisäisessä oikeusjärjestyksessä, on päättynyt 30.6.2002.

(1) EYVL L 167, 2.7.1999, s. 33.

Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, sección tercera 21.7.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales ja Puertos ja la Administración del Estado vastaan Sr. G.M. Imo

(Asia C-330/03)

(2003/C 226/20)

Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso-Administrativo, sección tercera, on pyytänyt 21.7.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 29.7.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales ja Puertos ja Administración de Estado vastaan Sr. G.M. Imo, seuraaviin kysymyksiin:

A) Voidaanko vähintään kolmivuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä 21 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/48/ETY 3 artiklan a kohtaa, luettuna yhdessä sen 4 artiklan 1 kohdan kanssa (1), tulkita siten, että siinä myönnetään vastaanottavalle valtiolle oikeus tunnustaa osittain sellaisen hakijan ammattipätevyys, jolla on (Italiassa myönnetty) *Ingegnere civile idraulico* -tutkintotodistus (vesirakennusinsinöörin tutkinto) ja joka haluaa harjoittaa tätä ammattia toisessa jäsenvaltiossa, jonka lainsäädännössä *Ingeniero de Caminos, Canales y Puertos* -niminen ammatti (tie-, kanaali- ja satamainsinööri) on säännelty ammatti? Lähtökohtana pidetään sitä, että viimeksi mainittuun ammattiin kuuluu vastaanottavassa jäsenvaltiossa tehtäviä, joista kaikki eivät vastaa hakijan tutkintoa, ja että hakijan saamaan koulutukseen ei kuulu tietyt pääaineet, joita vastaanottavassa valtiossa yleisesti edellytetään tie-, kanaali- ja satamainsinöörin tutkintotodistuksen saamiseksi.

B) Jos ensimmäiseen kysymyksen vastataan myöntävästi, onko EY 39 ja EY 43 artiklan vastaista rajoittaa sellaisten hakijoiden oikeutta, jotka haluavat harjoittaa ammattiaan joko itsenäisenä ammatinharjoittajana tai palkatussa työssä muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa he ovat hankkineet ammattipätevyyden, siten, että vastaanottavan valtion kansallisessa lainsäädännössä voidaan sulkea pois ammattipätevyyksien rajoitetun tunnustamisen mahdollisuus, jos tällaisessa päätöksessä, joka pääsääntöisesti on direktiivin 89/48/ETY 4 artiklan mukainen, asetetaan ammatin harjoittamiselle suhteettomia ylimääräisiä edellytyksiä?

Tässä ennakkoratkaisupyynnössä tarkoitetaan rajoitetulla tunnustamisella tunnustamista, jolla hakijalle myönnetään oikeus harjoittaa insinöörin ammattia vain vastaanottavassa valtiossa säännellyn yleisemmän tie-, kanaali- ja satamainsinöörin ammatin hakijan tutkintoa vastaavalla erikoisalalla (vesirakennus) ilman, että hänelle asetetaan direktiivin 89/48/ETY 4 artiklan 1 kohdan b kohdassa säädettyjä ylimääräisiä edellytyksiä.

(1) Neuvoston direktiivi 89/48/ETY, annettu 21 päivänä joulukuuta 1988, vähintään kolmivuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä. EYVL, erityispainos 1989, 6/nide 2, s. 192.

High Court of Justice, Chancery Division 21.7.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyynnö asiassa easyCar Ltd vastaan Office of Fair Trading

(Asia C-336/03)

(2003/C 226/21)

High Court of Justice, Chancery Division, on pyytänyt 21.7.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 30.7.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa easyCar Ltd vastaan Office of Fair Trading, seuraavaan kysymykseen:

Tarkoitetaanko kuluttajansuojasta etäsopimuksissa annetun direktiivin 97/7/EY 3 artiklan 2 (1) kohdan ilmauksella "kuljetuspalvelujen – tarjoamista koskevat sopimukset" myös autonvuokrauspalvelujen tarjoamista koskevaa sopimusta?

(1) EYVL L 144, 4.6.1997, s. 19–27.

Euroopan yhteisöjen komission 1.8.2003 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-339/03)

(2003/C 226/22)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 1.8.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Saksan liittotasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Euroopan yhteisöjen komission oikeudellisen yksikön virkamiehet Josef-Christian Schieferer ja Michel Van Beek, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut luonnonvaraisten eläinten pitämisestä eläintarhassa 29 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/22/EY (1) 9 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä (erityisesti lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä direktiivin täydelliseksi täytäntöönpanemiseksi osavaltioissa Bremenin, Hampurin ja Hessenin sekä Baden-Württembergin ja Niedersachsenin osavaltioita lukuun ottamatta) ja koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle,
2. velvoittaa Saksan liittotasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanolle annettu määräaika päättyi 9.4.2002 ilman, että kaikki osavaltiot olisivat antaneet tarvittavat lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset.

(1) EYVL L 94, s. 24.

Euroopan yhteisöjen komission 1.8.2003 Itävallan tasavaltaa vastaan nostama kanne**(Asia C-340/03)**

(2003/C 226/23)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 1.8.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Itävallan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat oikeudellisen osaston virkamiehet Josef Christian Schieferer ja Gregorio Valero Jordana, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Italian tasavalta on jättänyt noudattamatta perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole pannut täydellisesti tai asianmukaisesti täytäntöön seuraavia ympäristön, erityisesti maaperän, suojelusta käytettäessä puhdistamolietettä maanviljelyssä 12 päivänä kesäkuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/278/ETY⁽¹⁾ säännöksiä,

a) direktiivin 2 a artiklan määritelmää Steiermarkin osavaltiossa (pieniä jätevedenpuhdistamoita koskeva poikkeus),

b) 6 artiklan b alakohtaa, joka koskee liitteessä II A mainittujen tietojen säännöllistä toimittamista käyttäjille, Kärntenissä,

c) 9 artiklaa, kun se luetaan yhdessä liitteiden II A, II B ja II C kanssa, Vorarlbergissä, sekä kun se luetaan yhdessä liitteen II C kanssa, Kärntenissä ja Steiermarkissa, ja

d) 10 artiklan mukaista tiedostovelvollisuutta Kärntenissä (1 kohdan a alakohta pienten laitteistojen osalta, joiden suhteen direktiivissä ei ole säädetty poikkeuksesta), Steiermarkissa (1 kohdan b alakohta ja c alakohta koostumuksen ja ominaisuuksien sekä käsittelymenetelmän osalta) ja Vorarlbergissä (1 kohdan a, b ja c alakohta lietemäärien, koostumuksen ja ominaisuuksien ja käsittelymenetelmien osalta),

2. velvoittaa Itävallan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Itävallan tasavalta ei ollut saattanut direktiiviä 86/278/ETY osaksi kansallista oikeusjärjestystä liittyessään Euroopan unioniin 1.1.1995.

Määräaika on päättynyt, eikä tämän direktiivin yksittäisiä säännöksiä ole saatettu asianmukaisesti tai täydellisesti voimaan Kärntenin, Steiermarkin ja Vorarlbergin osavaltioissa.

⁽¹⁾ EYVL L 181, s. 6.

Euroopan yhteisöjen komission 1.8.2003 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne**(Asia C-341/03)**

(2003/C 226/24)

Euroopan yhteisöjen komission nostanut 1.8.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Helleenien tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on sen oikeudellisen yksikön oikeudellinen neuvonantaja Hélène Michard.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

a) toteaa, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut yhteisön alueella liikkuvien palkattujen työntekijöiden ja itsenäisten ammatinharjoittajien lisäeläkeoikeuksien suojaamisesta 29 päivänä kesäkuuta 1998⁽¹⁾ annetun neuvoston direktiivin 98/49/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut niistä komissiolle

b) velvoittaa Helleenien tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. EY 249 artiklan kolmannen kohdan mukaan direktiivi velvoittaa saavutettavaan tulokseen nähden jäsenvaltioita, joille se on osoitettu, mutta jättää kansallisten viranomaisten valittavaksi muodon ja keinot.

2. Nyt esillä olevassa tapauksessa 29.6.1998 annetun neuvoston asetuksen 98/49/EY 10 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 36 kuukauden kuluttua direktiivin voimaantulosta. Direktiivi tuli voimaan päivänä, jona se julkaistiin Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä (25.7.1998), joten se piti panna täytäntöön kansallisessa oikeudessa 27.1.2001 mennessä. Direktiivin 10 artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on ilmoitettava antamistaan kansallisista täytäntöönpanosäännöksistä komissiolle viimeistään 25 päivänä tammikuuta 2002.

⁽¹⁾ EYVL L 209, 25.7.1998, s. 46.

Espanjan kuningaskunnan 4.8.2003 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne**(Asia C-342/03)**

(2003/C 226/25)

Espanjan kuningaskunta on nostanut 4.8.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin

neuvostoa vastaan. Kantajan asiamiehenä on valtionasiamies Nuria Díaz Abad, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuim

- kumoaa CN-koodeihin 16041411, 16041418 ja 16042070 kuuluvien tonnikalasäilykkeiden tuontia koskevan tariffikiintiön avaamisesta ja hallinnoinnista 5 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 975/2003 (1)
- velvoittaa vastaajana olevan toimielimen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Espanjan kuningaskunta katsoo, että asetus N:o 975/2003 on seuraavilla perusteilla yhteisön oikeuden vastainen:

- Yhteisön etuuskohtelua koskevan periaatteen loukkaaminen, sillä riidanalaisella asetuksella toteutetun kaltaiset toimenpiteet tulevat kysymykseen ainoastaan siinä tapauksessa, että yhteisön tuotanto on riittämätöntä, mitä ei ole näytetty toteen. Espanjan tonnikalasäilykkeiden tuotannolle aiheutuu erityistä vahinkoa tämän asetuksen antamisesta.
- Kilpailun vääristyminen markkinoilla: se, että markkinoille on saatettu tuote kiintiön avulla yleisen tariffijärjestelmän edellytyksiä edullisemmin, voi saada aikaan epätasapainoa kyseisillä markkinoilla, millä on kielteisiä taloudellisia seurauksia.
- Menettelymääräysten rikkominen siltä osin kuin riidanalainen asetus ei perustu mihinkään tekniseen tutkimukseen, joka osoittaisi asetuksen antamisen olevan tarpeellinen, eikä myöskään tonnikalasäilykkeiden yhteisön tuotannon riittämättömyyttä ole mitenkään perusteltu.
- EY:n ja AKT-maiden välisen assosiaatiosopimuksen 12 artiklan rikkominen siltä osin kuin AKT-maille ei ole ilmoitettu niihin kohdistuvan toimenpiteen toteuttamisesta.
- AKT-maiden etuuskohtelua ja huumeiden torjuntaan liittyvää etuuskohtelua koskevien sopimusten rikkominen siltä osin kuin riidanalaisen asetuksen seurauksena avattava tariffikiintiö tekee kyseiset etuuskohtelua koskevat sopimukset tyhjiksi, kun teollisuusmaista tuotavien tonnikalasäilykkeiden annetaan kilpailla yhteisön markkinoilla AKT-maista ja huumeiden torjuntaan liittyvistä maista tulevien tonnikalasäilykkeiden kanssa.
- Luottamuksensuojan periaatteen loukkaaminen, sillä se vaikuttaa investointeihin, joita yhteisön tuottajat ovat olleet toteuttamassa AKT-maissa ja huumeiden torjunnassa, ottaen huomioon kyseisistä maista peräisin olevien tuotteiden markkinoille pääsyn edellytykset.
- EY 253 artiklan rikkominen (perustelujen puutteellisuus) siltä osin kuin riidanalainen asetus ei perustu mihinkään

tekniseen tutkimukseen, joka osoittaisi asetuksen antamisen olevan tarpeellinen.

- Harkintavallan väärinkäyttö siltä osin kuin tariffikiintiöt on jaettu mielivaltaisesti kyseisten maiden välillä.

(1) EUVL L 141, 7.6.2003, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 4.8.2003 Suomen tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-344/03)

(2003/C 226/26)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 4.8.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Suomen tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat G. Valero Jordana ja P. Aalto, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuim

- 1) toteaa Suomen tasavallan jättäneen noudattamatta sille luonnonvaraisten lintujen suojelusta annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY (1), sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla, mukaiset velvollisuutensa, koska Suomen tasavalta ei soveltanut direktiivin 9 artiklan 1 kohdassa säädettyä poikkeusta siinä säädettyjen kriteerien mukaisesti, koska se ei ole osoittanut, että mainitun kohdan poikkeusedellytykset täyttyvät eräiden vesilintujen keväällä tapahtuvassa metsästyksessä Manner-Suomessa ja Ahvenanmaan maakunnassa, erityisesti mitä tulee kriteerien "ei muuta tyydyttävää ratkaisua" sekä "pieniä määriä" soveltamiseen etenkin lajien haahka (*Somateria mollissima*), telkkä (*Bucephala clangula*), tukkakoskelo (*Mergus serrator*), isokoskelo (*Mergus merganser*), pilkkasiipi (*Melanitta fusca*) ja tukkasotka (*Aythya fuligula*) osalta sekä
- 2) velvoittaa Suomen tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoo, että direktiivin "ei muuta tyydyttävää ratkaisua" -kriteeri ei täyty, jos saman lajin syysmetsästys on mahdollista, vaikkakin pienemmin määrin ja kenties metsästäjän kannalta vaikeammassa olosuhteissa tai eri metsästyspaikoilta. Komissio katsoo, että "ei muuta tyydyttävää ratkaisua" -edellytyksen arviointi on suoritettava konkreettisella ja erityisellä tavalla, ei abstraktisti ja yleisellä tasolla. Arvioinnissa on otettava huomioon paikalliset olosuhteet.

Direktiivin 16 artiklalla perustetun ORNIS-komitean mukaan "pienillä määrillä" pitäisi tarkoittaa alle 1 prosentin [lisä]määrää asianomaisen kannan perusteella määrätystä vuotuisesta kuolleisuudesta (keskiarvo) sellaisten lajien osalta, joiden metsästys on kiellettyä, ja noin 1 prosentin tasoa vastaavaa määrää sellaisten lajien osalta, joiden metsästys on sallittua, kuitenkin siten, että direktiivin 9 artiklan noudattaminen riippuu joka tapauksessa artiklan muiden kohtien noudattamisesta. Suomen sallima kevätmetsästys on ylittänyt moninkertaisesti komitean suosituksen perusteella lasketun määrän.

(¹) Annettu 2 päivänä huhtikuuta 1979, EYVL, Erityispainos 1994, 15/Nide 2, s. 161.

Euroopan yhteisöjen komission 5.8.2003 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-345/03)

(2003/C 226/27)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 5.8.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Belgian kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehet ovat M. Konstantinidis ja F. Simonetti, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut romuajoneuvoista 18 päivänä syyskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/53/EY (¹) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kaikkia tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai joka tapauksessa koska se ei ole ilmoittanut niistä komissiolle,
2. velvoittaa Belgian kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanolle varattu määräaika päättyi 21.4.2002.

(¹) EYVL L 269, 21.10.2000, s. 34.

Asian C-131/02 (¹) poistaminen rekisteristä

(2003/C 226/28)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 12.6.2003 antamalla määräyksellä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-131/02, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Itävallan tasavalta.

(¹) EYVL C 131, 1.6.2002.

Asian C-393/02 (¹) poistaminen rekisteristä

(2003/C 226/29)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 18.6.2003 antamalla määräyksellä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-393/02, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Portugalin tasavalta.

(¹) EYVL C 323, 21.12.2002.

Asian C-407/02 (¹) poistaminen rekisteristä

(2003/C 226/30)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 25.6.2003 antamalla määräyksellä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-407/02, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Helleenien tasavalta.

(¹) EYVL C 19, 25.1.2003.

Asian C-10/03 (¹) poistaminen rekisteristä

(2003/C 226/31)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 26.6.2003 antamalla määräyksellä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-10/03, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Suomen tasavalta.

(¹) EUVL C 44, 22.2.2003.

OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

17 päivänä kesäkuuta 2003

asiassa T-385/00, Jean-Paul Seiller vastaan Euroopan
investointipankki ⁽¹⁾*(Euroopan investointipankki – Henkilöstö – Tutkittavaksi
ottaminen – Kanteen selkeys – Vahvistava päätös –
Myöhässä nostettu kanne – Edeltävä sovittelumenettely –
Eläkeoikeudet – Luxemburgin lainsäädäntö – Liiketoimi-
Vilppi – Vanhentuminen)*

(2003/C 226/32)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-385/00, Jean-Paul Seiller, kotipaikka Luxemburg, edustajanaan asianajajat D. Chouamier ja L. Thielen, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan investointipankki (asiamiehinään E. Uhlmann, C. Gómez de la Cruz ja P. Mousel), jossa kantaja vaatii, että hänelle on maksettava 4779652 Luxemburgin frangin suuruinen summa korkoineen eläkeoikeuksien perusteella, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. García-Valdecasas sekä tuomarit P. Lindh ja J. D. Cooke, kirjaaja: hallintovirkamies D. Christensen, on 17.6.2003 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kantaja veloitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan EIP:n oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 61, 24.2.2001.

asianajajat D. Voillemot ja O. Prost, joita tukee Espanjan kuningaskunta (edustajanaan L. Fraguas Gadea), vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään V. Kreuzschitz, S. Meany ja A. P. Bentley), jota tukevat TNC Kazchrome, kotipaikka Almaty (Kazakhstan) ja Alloy 2000 SA, kotipaikka Strassen (Luxemburg), edustajinaan asianajajat J. E. Flynn, J. Magnin ja S. Mills, jossa kantajat vaativat Brasiliasta, Kazakistanista, Kiinan kansantasavallasta, Ukrainasta, Venezuelasta ja Venäjältä peräisin olevan ferropiin tuontia koskevan polkumyynninmenettelyn päättämisestä 21 päivänä helmikuuta 2001 tehdyn komission päätöksen 2001/230/EY (tiedoksiannettu numerolla K(2001) 414) (EYVL L 84, s. 36) kumoamista, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (laajennettu toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja N. J. Forwood sekä tuomarit J. Pirrung, P. Mengozzi, A. W. H. Meij ja M. Vilaras, kirjaaja: johtava hallintovirkamies J. Palacio González, on antanut 8.7.2003 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kantajat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan ja ne veloitetaan korvaamaan yhteisvastuullisesti komission sekä väliintulijoiden TCN Kazchromen ja Alloy 2000:n oikeudenkäyntikulut väliitoimienmenettelystä aiheutuneet kulut mukaan lukien.
- 3) Väliintulija, Espanjan kuningaskunta, vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 227, 11.08.2001.YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

8 päivänä heinäkuuta 2003

asiassa T-132/01: Euroalliances ym. vastaan Euroopan
yhteisöjen komissio ⁽¹⁾*(Polkumyynti – Päätös lopettaa päätökseen tulevien
toimenpiteiden uudelleentarkastelu – Yhteisön etu –
Kumoamiskanne)*

(2003/C 226/33)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-132/01, Euroalliances, kotipaikka Bryssel (Belgia), Péchiney électrometallurgie, kotipaikka Courbevoie (Ranska), Vargön Alloys AB, kotipaikka Vargön (Ruotsi) ja Ferroatlántica, kotipaikka Madrid (Espanja), edustajinaan

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

17 päivänä heinäkuuta 2003

asiassa T-81/02, Margot Wagemann-Reuter vastaan
Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuimissa ⁽¹⁾*(Henkilöstö – Virkavapaus henkilökohtaisista syistä – Avoin
virka – Työn uudelleenarviointi – Virkaan palaaminen)*

(2003/C 226/34)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-81/02, Margot Wagemann-Reuter, Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuimen virkamies, kotipaikka Luxemburg, edustajanaan asianajaja M.-A. Lucas, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuimissa (asiamiehinään aluksi J.-M. Stenier, P. Giusta ja

B. Schäfer, myöhemmin M. Stenier, M. Bavendam ja I. Riagáin), jossa kantaja vaatii toisaalta sellaisen implisiittisen päätöksen kumoamista, jolla tilintarkastustuomioistuin on hylännyt kantajan 22.1.2001 tekemän pyynnön saada palata virkaansa henkilökohtaisista syistä myönnetyn virkavapauden jälkeen, ja tilintarkastustuomioistuimen 12.12.2001 tekemän sellaisen päätöksen kumoamista, jolla on hylätty kantajan 14.8.2001 tekemä valitus, sekä toisaalta korvausta aineellisesta ja henkisestä vahingosta, jota kantajalle väitetään aiheutuneen, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (yhden tuomarin kokoonpanossa): tuomari M. R. García-Valdecasas, kirjaaja: hallintovirkamies J. Plingers, on 17.7.2003 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EYVL C 131, 1.6.2002.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

25 päivänä kesäkuuta 2003

asiassa T-287/02, Asian Institute of Technology (AIT) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Kumoamiskanne – Tutkimussopimuksen tekemistä koskeva päätös – Määräykset – Tutkimatta jättäminen)

(2003/C 226/35)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-287/02, Asian Institute of Technology (AIT), kotipaikka Pathumthani (Thaimaa), edustajanaan asianajaja H. Teissier du Cros, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään P. Kuijper ja B. Schöfer), jossa kantaja vaatii komission 4.7.2000 tekemän sellaisen päätöksen kumoamista, joka koskee "Asia-Invest"-ohjelmaan kuuluvan tutkimussopimuksen tekemistä Center for Energy-Environment Research and Developmentin kanssa, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: puheenjohtaja R. García-Valdecasas sekä tuomarit P. Lindh ja J. D. Cooke, kirjaaja: H. Jung, on 25.6.2003 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se velvoitetaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 289, 23.11.2002.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

15 päivänä toukokuuta 2003

asiassa T-47/03 R, Jose Maria Sison vastaan Euroopan unionin neuvosto

(Välitoimimenettely – Rajoittavat toimenpiteet terrorismin torjumiseksi – Varojen jäädyttäminen – Sosiaaliavustusten poistaminen – Vaatimusten jättäminen osittain tutkimatta – Kiireellisyysedellytys ei täyty)

(2003/C 226/36)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-47/03 R, Jose Maria Sison, kotipaikka Utrecht (Alankomaat), edustajinaan asianajajat J. Fermon, A. Comte, H. E. Schultz, D. Gurses, T. Olsson ja J. Lamchek, vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään M. Vitsentzatos ja M. Bishop), jossa kantaja vaatii ensinnäkin tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta ja päätöksen 2002/848/EY kumoamisesta tehdyn päätöksen 2002/974/EY (EYVL 2002, L 337, s. 85) täytäntöönpanon lykkäämistä siltä osin kuin siinä mainitaan kantajan nimi ja toiseksi, että neuvostolle annetaan määräys olla mainitsematta kantajan nimeä missään asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanoa koskevassa uudessa päätöksessä, ja kolmanneksi, että neuvosto velvoitetaan ilmoittamaan kaikille jäsenvaltioille, että kantajan osalta toteutetuilla rajoittavilla toimenpiteillä ei ole oikeudellista perustaa, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on antanut 15.5.2003 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Välitoimihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

16 päivänä toukokuuta 2003

asiassa T-140/03, Forum 187 ASBL vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Asian käsittelystä luopuminen)

(2003/C 226/37)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-140/03, Forum 187 ASBL, kotipaikka Bryssel (Belgia), edustajanaan barrister A. Sutton ja barrister J. Killick,

vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään V. Di Bucci, R. Lyal ja G. Rozet), jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan Belgian kuningaskunnan Belgiaan sijoittautuneiden koordinaationikeskusten hyväksi toteuttamaa tukijärjestelmää koskevan 17 päivänä helmikuuta 2003 tehdyn komission päätöksen C(2003) 564 lopullinen, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti B. Vesterdorf sekä tuomarit J. Azizi, M. Jaeger, H. Legal ja M. E. Martins Ribeiro; kirjaaja: H. Jung, on 16.5.2003 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin luopuu asian T-140/03, *Forum 187 vastaan komissio, käsitteystä, jotta yhteisöjen tuomioistuin voi antaa ratkaisun kumoamisvaatimuksesta.*
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

(¹) EUVL C 158, 5.7.2003.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS

3 päivänä heinäkuuta 2003

**asiassa T-249/03 R, Y vastaan Euroopan yhteisöjen
komissio**

**(Välitoimimenettely – Henkilöstö – Työjärjestyksen
105 artiklan 2 kohta)**

(2003/C 226/38)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-249/03 R, Y, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, edustajanaan asianajaja S. Papanikolaou, vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, jossa kantaja vaatii komission 18.6.2003 tekemän sellaisen päätöksen täytäntöönpanon keskeyttämistä, jonka mukaan kantajan asemapaikkana ei 15.7.2003 alkaen enää ole kyseisen toimielimen edustusto Nairobissa (Kenia), ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on 3.7.2003 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Komission 18.6.2003 tekemän päätöksen, jonka mukaan kantajan asemapaikkana ei 15.7.2003 alkaen enää ole kyseisen toimielimen edustusto Nairobissa (Kenia), täytäntöönpano keskeytetään, kunnes tämä välitoimimenettely päätetään.*
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Asian T-78/03 (¹) poistaminen rekisteristä

(2003/C 226/39)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston puheenjohtajan 26.6.2003 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-78/03, Haladjian Frères vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

(¹) EUVL C 112, 10.5.2003.

III

(Tiedotteita)

(2003/C 226/40)

Tuomioistuimen viimeisin julkaisu *Euroopan unionin virallinen lehti*

EUVL C 213, 6.9.2003

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 200, 23.8.2003

EUVL C 184, 2.8.2003

EUVL C 171, 19.7.2003

EUVL C 158, 5.7.2003

EUVL C 146, 21.6.2003

EUVL C 135, 7.6.2003

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
